

Sygn. akt VIII U 1750/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2018 r. w Gliwicach

sprawy J. F. (1) (F.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. F. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 23 marca 2018 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. F. (1) prawo do emerytury od (...) 2018 roku;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. na rzecz J. F. (1) kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1750/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 23 marca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu J. F. (1) prawa do emerytury.

W uzasadnieniu podał, że ubezpieczony nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych na dzień 31 grudnia 1998 roku.

W odwołaniu ubezpieczony domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania mu prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o oddalenie odwołania i podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. F. (1) urodził się (...). Dnia marca 2018 roku złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił ubezpieczonemu 25 lat, 2 miesiące i 12 dni ogólnego stażu pracy do dnia 31 grudnia 1998 roku i nie uwzględnił żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Do wniosku o emeryturę oraz do akt kapitału początkowego ubezpieczony załączył świadectwa pracy:

- za okres od 6 maja 1980 roku do 31 marca 1989 roku potwierdzające zatrudnienie w Zakładzie (...) w B. na stanowiskach:
- od 6 maja 1980 roku do 2 września 1984 roku – kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony,
- od 3 września 1984 roku do 31 marca 1989 roku – kierowca autobusu;
- za okres od 1 kwietnia 1989 roku do 31 marca 2000 roku potwierdzające zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) w Z. na stanowisku kierowca autobusu.

Ubezpieczony przedstawił także świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 31 marca 2000 roku wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) w Z., w którym potwierdzono wykonywanie pracy w szczególnych warunkach w okresie od 1 kwietnia 1989 roku do 31 marca 2000 roku. Pracodawca potwierdził, że ubezpieczony wykonywał w powyższym okresie pracę wymienioną w wykazie A, dział VIII poz. 2 – kierowca autobusu powyżej 15 miejsc siedzących - według rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku (karta 18a. (...)).

Zakład (...) w B. był przedsiębiorstwem transportowym, obsługującym kopalnie (...). Zakład ten zapewniał przewozy pracownikom kopalń. W dniu 31 marca 1989 roku przedsiębiorstwo to przestało zatrudniać kierowców autobusów i zostali oni przeniesieni do Przedsiębiorstwa (...) w Z., które przejęło zakład pracy ubezpieczonego. Charakter pracy ubezpieczonego nie zmienił się i pomimo zmiany pracodawcy w dalszym ciągu prowadził on ten sam autobus i obsługiwał te same kopalnie. Wspólnie z ubezpieczonym pracowali H. G. (zatrudniony od 1972 roku do 2001 roku – kierowca autobusu) i J. L. (zatrudniony od 1973 roku do 2004 roku jako kierowca autobusu)

W okresie od 6 maja 1980 roku do 2 września 1984 roku ubezpieczony pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Prowadził Stara i przewoził nim oleje z rafinerii w R.. Pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od 3 września 1984 roku ubezpieczony rozpoczął pracę kierowcy autobusu. Prowadził J., który miał 50 miejsc siedzących oraz A.(...), który miał 35 miejsc siedzących. Praca kierowców autobusów była zorganizowana w ten sposób, że jeden pojazd prowadziły dwie osoby i wtedy zmiana trwała 12 godzin lub autobus prowadził jeden kierowca i wtedy zmiana trwała 14 godzin (od 4.00 do 18.00).W czasie zmiany autobus obsługiwał 1 kierowca. Kierownik zmieniał kierowcom trasy przejazdu aby nie jeździli stale na jednej. W przedsiębiorstwie były obsługiwane trasy: T. przez M. do KWK (...) w R. (jazda zajmowała 1 godzinę), C. – KWK (...) w R. (trasa miała 80-100 km i zajmowała 2 godziny), H. – O., G., (...) (trasa zajmowała 30 minut). Przedsiębiorstwo woziło pracowników 11 kopalń do pracy i z pracy. Autobusy kursowały podobnie jak autobusy komunikacji publicznej zatrzymując się na przystankach. Każda kopalnia w innym czasie rozpoczynała zmiany i międzymiany. Z dniówki 12 lub 14 godzinnej, za kierownicą ubezpieczony pracował ponad 8 godzin każdego dnia.

J. F. (1) nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Prawo jazdy kategorii C ubezpieczony uzyskał 25 czerwca 1976 roku, a kategorii E 27 października 1983 roku.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dowodów z akt organu rentowego, prawa jazdy (karta 29 a.s.), zeznań świadków: H. G. (karta 31-32 a.s.), J. L. (karta 32-33 a.s.), przesłuchania stron (karta 33-34 a.s), akt osobowych.

Sąd oparł się na wszystkich dowodach. Dał wiarę sąd ubezpieczonemu i świadkom ponieważ ich zeznania były szczegółowe i zgodne ze sobą.

Sąd zważył co następuje:

odwołanie było zasadne.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2015r., poz. 748) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Zgodnie z art. 184 ust. 2 tej ustawy emerytura przewidziana powyżej przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w tym funduszu, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa. Przepis § 4 ust.1 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43 ze zm.) stanowi, że emerytura przysługuje pracownikowi, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, jeżeli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiety i 60 dla mężczyzny, ma wymagany okres zatrudnienia 20 lat dla kobiety i 25 lat dla mężczyzny, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zgodnie z § 2 ust. 1 tego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do emerytury są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W niniejszej sprawie spornym było czy J. F. (2) legitymuje się okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony spełnia powyższy warunek. Do tego stażu należy zaliczyć okresy

- od 6 maja 1980 roku do 2 września 1984 roku,
- od 3 września 1984 roku do 31 marca 1989 roku ,
- od 1 kwietnia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku.

Łącznie jest to ponad 15 lat.

Jak wykazało postępowanie dowodowe J. F. (1) wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace wymienione w wykazie A, dział VIII, poz. 2 rozporządzenia z 7 lutego 1983 roku tj. prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i autobusów o liczbie miejsc powyżej 15. Praca w szczególnych warunkach była wykonywana stale, każdego dnia co najmniej po 8 godzin.

Do pracy w warunkach szczególnych należy zaliczyć także okresy zwolnień lekarskich – w niniejszej sprawie 3 dni.

Ubezpieczony spełniał także pozostałe przesłanki warunkujące nabycie prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Sąd na podstawie art. 129 ust. 1 ustawy emerytalno-rentowej przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od(...) roku tj. od ukończenia 60 roku życia.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800).

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477 14 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek